

Keďže názory na homeopatiu sa začínajú nejako veľmi rôzniť, dokonca niektorí homeopatiu ospravedlňujú ako neškodné liečivo ba naopak veľmi účinné, rozhodli sme sa uverejniť svedectvo detskej lekárky MUDr. Emílie Vlčkovej, matky štyroch detí o jej ceste cez homeopatiu a o tom, čo podľa nej homeopatia v skutočnosti je (uverejnené na www.mojpribeh.sk). Ak sa náhodou homeopatiou liečiš alebo máš to v úmysle, prosím, najprv si prečítaj tento článok a potom sa rozhodni.

Ešte pred svedectvom tejto lekárky chcem uviesť princíp uzdravovania prostredníctvom diabla (z prednášok exorcistu Eliasa Vellu). Diabol môže uzdravovať, ale odlišným spôsobom ako Boh. Diablovej totiž nejde o dobro človeka, jediné po čom túži, je jeho úplné zničenie. Ako teda postupuje? Iba presúva problémy medzi rovinami tela, psychiky a duše. Ak niekto príde za liečiteľmi, zaplatí a čaká uzdravenie tela, pomocou mágie liečiteľa dokážu vyliečiť jeho telo ale tak, že problém sa iba presunie do inej oblasti - napr. do psychiky. Telo je už síce zdravé, ale človek začína cítiť neopodstatnený strach, úzkosť, je veľmi agresívny z ničoho nič ani sám nevie, prečo, a tak ďalej - je toho veľa. Potom príde za liečiteľom (resp. homeopatom), že má takéto problémy a on ho pošle k psychotronikovi, aby "vyrovnal jeho energiu", alebo "odblokoval ho", pretože je určite zablokovaný. A tento chudák ide za psychotronikom, a ten skutočne vylieči jeho problémy, ale tak, že iba presunie problém do inej roviny - napr. do duchovnej. Človek začne mať čoraz väčší odpor k modlitbe, k Bohu, prestane postupne veriť, že Boh ho miluje, prestane vidieť zmysel svojho života, je agresívny voči všetkému, čo je spojené s Bohom, alebo silná apatia voči všetkému duchovnému. Okrem toho sa to môže zároveň presúvať aj späť do telesnej roviny a človek začne buď chorľavieť na niečo úplne iné ako na začiatku alebo sa choroba vráti v ešte väčšom meradle ako predtým. Boh narozdiel od diabla lieči tak, že odoberá problém úplne a zhrmonizuje aj dušu aj psychiku s telom - teda lieči celého človeka. Homeopatia sa prejavuje práve spomínanými príznakmi liečenia mocou diabla. Môžete to porovnať aj s nasledujúcou skúsenosťou.

Homeopatia je biela mágia

Napísal Emília Vlčková
Sobota, 30 Júl 2011 20:04

Som detská lekárka. Mám štyri deti vo veku 17, 15, 12 a 9 rokov. V rokoch 1995 až 2000 som absolvovala školenia z homeopatie. Vlastným certifikát z Rakúskej školy homeopatie, navštevovala som prednášky z indickej, tzv. revolučnej homeopatie a absolvovala som i kurz BIHOST (metóda biochemicko-homeopatickej regulácie metabolizmu). Pretože v tomto období som bola prevažne na materskej dovolenke, liečila som homeopatikami najmä svoje deti a niektorých známych. Bola som touto liečbou nadšená. Verila som, že im dávam neškodné guľôčky vyrobené z bylín.

Deťom som liečila hlavne infekcie horných dýchacích ciest. Dcére som vyliečila bronchitídu po tom, čo jej nezabrali antibiotiká. Mne po podaní homeopatika na druhý deň zmizla bradavica. Niekedy mi u známych homeopatiká nezabrali, no vysvetľovala som si to mojou nevedomosťou. Avšak neskôr sa u detí začali objavovať problémy, čo som si už vysvetliť nevedela. Problémy totiž nemali telesnú, ale skôr psychickú povahu.

Aká bola moja ďalšia cesta s homeopatiou? Náš kňaz ma upozornil, že túto liečiteľskú metódu podporuje hnutie New Age, ale pretože som homeopatiu urputne obraňovala, nakoniec mi povedal, aby som skúmala ďalej. A ja som šla na ďalšie školenia. Kúpila som si i prístroje, ktoré nám na nich odporúčali. Plánovala som, že sa budem homeopatii venovať po materskej dovolenke. Avšak v mojom vnútri zavládol veľký nepokoj, nevedela som, z čoho pramení. Čítala som všetko dostupné o homeopatii, pýtala som sa rôznych ľudí na ich názor na ňu, no nik mi nedal uspokojivú odpoveď.

I stanovisko KBS v otázkach homeopatie (uverejnené v Katolíckych novinách r. 1996) som vnímala ako súhlas Cirkvi s mojou liečbou. No napriek tomu mi moje svedomie hovorilo – „nelieč!“ Odmietala som preto liečiť neznámych ľudí, liečila som len známych a výlučne homeopatiou som liečila naše deti. Tie boli pre mňa akýmisi pokusnými objektmi, na ktorých som skúšala liečbu homeopatikami. Na jednej strane v mojom srdci stále pretrvával nepokoj, na druhej ma homeopatia nadchýnala a priťahovala. Nevedela som to pochopiť a stále som hľadala a túžila spoznať pravdu. To sa neskôr skutočne aj stalo a v mojich názoroch nastal rázny zlom. Prispeli k tomu dve udalosti:

Známa mi rozpovedala vlastný zážitok s alkoholikom, ktorého našli v zime raz večer ležať na zemi. Odviedli ho domov a pritom sa modlili modlitbu za oslobodenie od ducha alkoholizmu. O mesiac zistili, že dotyčný prestal piť a začal sa pripravovať k sviatostiam. Vysvetlila mi tú modlitbu. Počula som ju prvýkrát.

Dostala sa mi do rúk kniha MUDr. Judithy Erdélyiovej: Alternatívna medicína vo svetle Biblie (MSEJK, Bratislava 2000).

Autorka v nej často spájala alternatívnu medicínu – kam zarad'ovala i homeopatiu – s okultizmom. Premkla ma hrôza, aby som nemala aj ja niečo s ním spoločné. Pretože som bola doma, kľakla som si pred kríž a modlila sa: „Pane Ježišu, prosím Ťa, zbav ma ducha mágie a okultizmu.“ Ďalej som prosila o dary Ducha Svätého. Modlitba vychádzala z môjho rozorvaného vnútra a až neskôr som pochopila, ako veľmi zmenila orientáciu môjho života. To, čo sa po nej dialo s mojim myslením, je pre mňa doteraz zázračné. Odrazu sa mi začalo vyjasňovať. Prístroje!

Homeopatia je biela mágia

Napísal Emília Vlčková
Sobota, 30 Júl 2011 20:04

Na poslednom školení som si zakúpila dva prístroje s presvedčením, že sa budem venovať homeopatii a že ich využijem. Meracím prístrojom založeným na EAV metóde môžeme pacienta otestovať a nájsť preňho správne homeopatikum. Ušetrí sa tým veľa času, ktorý homeopat venuje vyhľadávaniu homeopatického lieku v Repetitóriu a Materii Medici. Dokonca sa dá na tomto prístroji vyrobiť homeopatikum i z čistej vody. Stačí to na to, aby homeopat vlastnil diagnostické homeopatiká. Pacienta potom prístroj vybaví vyrobenými homeopatickými kvapkami, alias čistou vodou, do ktorej preniesol informáciu homeopatika. Prístrojom sa dá merať aj energia v jednotlivých akupunktúrnych bodoch.

Prístroj predávali na školení obchodní zástupcovia zo zahraničia. Musela som sa rýchlo rozhodnúť. Kolegovia homeopati mi radili, že je dobré nejaký takýto prístroj vlastniť. Pri kúpe som sa nezamýšľala nad spôsobom jeho fungovania, až po modlitbe autoexorcizmu mi napadlo – vyrába homeopatiká z čistej vody, veď to je mágia! Šla som sa pozrieť, v akých jednotkách prístroj meria energiu v akupunktúrnych bodoch. Na číselníku však neboli žiadne jednotky. Až vtedy som si uvedomila, že prístroj mi dáva len dve jednoduché odpovede (podobne ako kyvadlo): odpoveď áno – keď na aparáte svietilo svetlo medzi bodmi 80 a 90, alebo nie – keď prístroj svietil medzi bodmi 50 a 60. S hrôzou som si uvedomila, že je to okultná vec. Kyvadlom by sa liečiteľia pri práci zosmiešnil, no v našej dobe je jednoduché zostrojiť prístroj s moderným dizajnom – a to je efektívne riešenie.

Prístroj som mala v záruke. Chcela som ho okamžite vrátiť a dostať naspäť peniaze – stál 50-tisíc Sk. Volala som obchodným zástupcom, že sa pokazil. Vysmiali ma, že čo sa už môže na ňom poukázať...

Druhý prístroj – vreckový diár Psion sa podobá väčšiemu mobilnému telefónu. Na jeho displej možno napísať názov homeopatika a meno pacienta. Stlačením klávesy Mode homeopat pošle informáciu, čiže homeopatický liek, priamo pacientovi do jeho organizmu. Táto informácia sa dá poslať aj na diaľku, ak homeopat pozná dátum narodenia pacienta. Neuveriteľné! Tomuto som uverila!

Prístroj som niekoľkokrát použila. Fungovalo to. Nepotrebovala som žiadne homeopatiká. Stačilo mať pri sebe iba tento aparát. Na mojich posledných školeniach nám prednášateľka tvrdila, že v homeopatii neúčinkujú chemické látky, ale že tu ide len o prenos informácie. Pripadala som si vtedy veľmi hlúpo, lebo päť rokov som chodila po školeniach a až tak neskoro som sa to dozvedela...

Spýtala som sa brata, elektrotechnického inžiniera, akú informáciu vysiela prístroj, keď to funguje? Brat ma nazval naivnou, že verím na také veci. Po prezretí prístroja lakonicky skonštatoval: „To je obyčajný diár vyrobený v roku 1989“. Nerozumela som tomu.

Až po modlitbe mi prebleslo hlavou: Nič v prístroji nie je a funguje, to musí byť mágia! Musí to byť okultná vec! Neskôr, rozhorčená sama na seba pre množstvo peňazí, ktoré som za oba prístroje vyhodila, som zatelefonovala do zahraničia. Chcela som prístroj vrátiť a dostať naspäť svoje peniaze. Dotyčnej homeopatke som na otázku, prečo to chcem vrátiť, odpovedala, že som prišla na to, že je to biela mágia a nechcem to naďalej používať. Na moje prekvapenie mi na to odpovedala: „Kolegyňa, a čo ste si mysleli, že to je?“. Ostala som úplne omráčená.

Homeopátka vedela, že tu ide o mágiu, ale na školení o tom nepadlo ani slovko!

Avšak stále som nechápala podstatu homeopatie – prečo sa dá práve homeopatia používať i okultnými prístrojmi? Nebolo mi to stále jasné. A tak som sa pustila do štúdia. Prvou knihou, ktorú mi kúpil manžel, bol pastiersky list Konferencie biskupov Toskánska: Mágia, veštenie a démonské vplyvy (Jas 2001). Hneď v jej úvode som sa dozvedela, že existuje mágia napodobňovacia, podľa ktorej podobné plodí zasa podobné. V tom okamihu som si spomenula na prvý princíp homeopatie – podobné sa lieči podobným – a pochopila som, že princípy homeopatie vychádzajú z mágie. Moje rozhodnutie ohľadom homeopatie bolo jednoznačné – už žiadna homeopatia! Ani francúzska škola. Veď tu neúčinkujú byliny a nerasty, tu ide o mágiu, bielu mágiu! Postupne som začala mať jasno vo veciach, ktorým som na školeniach o homeopatii nerozumela, a začala som chápať súvislosti...

Odvrátenie od ducha homeopatie

Ako som už spomenula, prišli problémy s deťmi. Najstaršia, vtedy 9-ročná dcéra, v čase, keď brala homeopatiká, mala sny, pri ktorých sa budila a bála. Hľadala som rôzne príčiny, no na homeopatiká som ani len nepomyslela. Vyvrcholilo to tým, že vo sne videla diabla, ktorý chcel, aby mu povedala áno a neskôr zase diabla, ktorý jej chcel odseknúť ruky a nohy. Modlila som sa s dcérou modlitbu za oslobodenie od ducha homeopatie. Sny sa jej viac neopakovali, ale strach pri zaspávaní ešte dlho pretrvával.

Moja druhá dcéra nemohla v noci dýchať a stále sa jej to zhoršovalo. Nemala nádchu, nemala výtok z nosa, nemala alergiu. Boli to strašné stavy – nemohla dýchať, fúkala nos, hnevala sa, na posteli kopala nohami, pobudila súrodencov. Raz mi napadlo: Skús sa modliť! Keď bola v takomto stave, položila som na ňu ruku a modlila sa modlitbu za oslobodenie od ducha homeopatie. Na moje prekvapenie zaspala a pokojne spala i ďalšie noci.

Syn, vtedy 3-ročný, sa dostával do strašných, pre mňa nepochopiteľných stavov agresivity, keď som mu odmietla dať sladkosť tesne pred obedom alebo raňajkami. Zhodil veci z policičiek, vyhádzal všetko zo skrine. Nijaké výchovné metódy nepomáhali. Raz mi tiež napadlo modliť sa. Po modlitbe sa upokojil, najedol sa. Doteraz má rád sladké, ale vie si sladkosť odložiť. Vie sa nahnevať, ale popritom poslúchne.

Modlitbu za oslobodenie som sa nemodlila len nad mojou najmladšou dcérou. Mala 6 mesiacov, keď som skončila s homeopatiou. Dávala som jej nízke riedenia homeopatik, nepoužila som konštitučné homeopatikum.

Predo mnou vyvstala ďalšie otázka: Čo ďalej? Veľmi mi vtedy pomohli duchovné cvičenia za vnútorné uzdravenie. Pochopila som na nich stav, v ktorom som sa nachádzala. Intenzívne som čítala Sväté písmo. Na základe biblického textu: „Ba viacerí takí, čo sa zaoberali čarami, podonášali knihy a pred očami všetkých ich pálili“ (Sk 19, 19) som spálila všetky svoje homeopatické knihy. Nevedela som však, čo s prístrojmi. Až asi sedem mesiacov mi trvalo, kým som pochopila, že aj tie musím zničiť. S manželom sme ich rozobrali a spálili. A v mojom vnútri

zavládol pokoj...

Život zakladateľa homeopatie

Aby sme porozumeli učeniu o homeopatii, je dôležité poznať osobnosť a základné dielo lekára Samuela Hahnemanna, objaviteľa princípov tejto metódy. Po tomto spornom lekárovi totiž nikto iný jej spôsob liečenia zásadne nezmenil.

Christian F. Samuel Hahnemann sa narodil v Meissene roku 1755 ako syn maliara porcelánu. Ako veľmi nadaný žiak mal možnosť študovať na kniežacej škole Sankt Afra. Tam sa popri francúzštine naučil dobre ovládať i angličtinu, gréčtinu a latinčinu, a to do takej miery, že mohol neskôr vykonávať rozsiahlu prekladateľskú činnosť, čím si ako chudobný študent zabezpečil živobytie. Keď mal 20 rokov, začal študovať medicínu na univerzite v Lipsku. V štúdiu neskôr pokračoval dva roky u známeho lekára von Quarina vo Viedni. Tu sa zoznámil s barónom Samuelom von Brukenthal, ktorý ho vzal so sebou, aby mu slúžil ako domáci lekár a knihovník. Slobodomurár von Brukenthal ho voviedol do lôže slobodomurárov, kde mladý Hahnemann vstúpil ako 22-ročný. Tu sa dozvedel čosi i o deizme (učení, podľa ktorého Boh existuje, je prapríčinou sveta, no potom už do jeho vývinu ďalej nezasahuje; svet sa vyvíja podľa svojich vlastných zákonov – pozn. red.). Svoje štúdium ukončil doktorskou dizertačnou prácou, v ktorej po prvýkrát spomenul vtedy známeho Antona Mesmera, objaviteľa tzv. živočíšneho magnetizmu.

Po absolvovaní štúdia sa Hahnemann ako lekár usadil v Hettstedte, neskôr v Dessau, kde sa oženil s Henriettou Kuchlerovou, dcérou miestneho lekárnik. Pre neúspechy pri výkone svojho medicínskeho povolania sa čoraz väčšmi odvracal od lekárstva. Zato jeho prekladateľská činnosť bola horlivá. Pri preklade statí z Materie medicini od anglického vedca Cullena kritizoval Hahnemann Cullenovo chápanie liečivých účinkov chinínovej kôry.

Prostredníctvom vlastných pokusov natrafil Hahnemann na homeopatiu. Od tohto momentu ustavične skúmal, aby mohol sformulovať výsledky nového pravidla liečby. V roku 1796 zverejnil slávnu stať Pokus o nový princíp odhaľovania liečivej sily substancií medikamentov a po prvý raz tu spomenul homeopatickú zásadu similia similibus curentur (podobné sa lieči podobným).

Hneď nato sa vznietila hádka medzi učencami školskej medicíny, ktorí tento liečebný postup rozhodne odmietali. Napriek silnému odporu však Hahnemann získal habilitáciu na univerzite v Lipsku, kde od leta 1811 vyučoval predmet homeopatia. Popritom vykonával i praktické liečenie, pri ktorom sa mu podľa výpovedí jeho prívržencov podarili neobyčajné vyliečenia. V spise Organon liečenia, ktorý vyšiel v roku 1810, opisuje pôvod a spôsob účinku svojho princípu liečenia. Táto práca sa dodnes považuje za základné dielo homeopatie.

V Lipsku sa Hahnemann dostal i do sporu s lekárnikmi, a to z dôvodu samostatného vydávania homeopatických liekov svojim pacientom. Dostal zákaz, aby svoje lieky vyrábala sám. Následne odišiel do Kothenu, kde svoje liečiteľstvo mohol slobodne vykonávať pod ochranou vojvodu. Tu strávil pokojný úsek života, vďaka čomu došlo k rozvoju homeopatie. Na jej ďalšie šírenie mali veľký význam i články v Ríšskom vestníku, ktorého redaktorom bol Rat Becker, taktiež člen slobodomurárskej lôže.

Napriek vysokému veku Hahnemann doladľoval svoje liečiteľské umenie. Na úroveň nemeateľnosti rozšíril aj druhý základný princíp – princíp potenciovania alebo dynamizovania liečiv. Onoho času radil nebrať lieky, ale „si k nim iba privoňať“. Ešte ako 80-ročný, už vdovec, sa druhýkrát oženil s mladou 35-ročnou francúzskou maliarkou Melanie d'Hervilly a odsťahoval sa do Paríža. Tu si spoločne otvorili homeopatickú ambulanciu. Zomrel 2. júla 1843.

Organon liečebného umenia

V roku 1810 vydal Hahnemann v Lipsku Organon racionálnej liečby, jeho ďalšie vydania vyšli pod názvom Organon liečebného umenia. V tomto diele položil metodické a filozofické základy homeopatickej liečby. V predslove k 6. vydaniu kritizuje alopatickú medicínu tých čias a uvádza nové liečiteľské umenie – homeopatiu, ktorú sám objavil. Definuje ju ako liečebný postup úplne odlišný od alopacie. Tvrdí, že choroby sú spôsobené iba narušením duchovnej sily oživujúcej ľudské telo. Použitím správneho homeopatického lieku dôjde k duchovnej – dynamickej zmene a preladeniu stavu pacienta. Tieto lieky v malých dávkach aj sám podáva chorému. Starú školu, čiže klasickú medicínu, nazýva opakom homeopatie, ako je noc opakom dňa.

Hahnemann kritizuje klasickú alopatickú medicínu, ktorá sa snaží hľadať príčinu choroby a túto príčinu sa usiluje odstrániť. On však tvrdí, že väčšina chorôb je duchovného pôvodu, a preto sa ich príčina nedá spoznať ľudskými zmyslami. Dokonca pozorovania anatómov, patologických anatómov, fyziológov považuje iba za výplod fantázie. Opakovane tvrdí, že príčiny chorôb nie sú hmotnej povahy. Neverí v materiálny prenos nákazy, napríklad do rany, na kožu. Za nesprávne považuje materiálne názory na vznik a podstatu ochorení. Verí, že choroby ľudského organizmu sa vyvolávajú a udržujú iba duchovnou dynamickou silou. Hahnemann sa pritom odvoláva na múdreho a dobrotivého Stvoriteľa, ktorý mu dal objaviť liečiteľské umenie – homeopatiu. Môže sa tak javiť ako veriaci kresťan. Aké teologické pramene však za tým stoja?

Ak by Hahnemann vyznával kresťanský život, potom by sme mohli hľadať zdôvodnenie jeho duchovných teórií v Božom slove, vo Svätom písme. Opak je však pravda. Hahnemann odmieta základy evanjelia, vrátane osoby Ježiša Krista. V liste svojmu žiakovi Stapfovi (Brief an Stapf, Kothen 1830) píše:

„Ako dôležité znamenie našej doby vnímam skutočnosť, že teraz môžeme čítať Konfucia. Čoskoro ho objímam v kráľovstve šťastných duší, dobrodinca ľudstva, ktorý nás vedie tou správnou cestou k múdrosti a k bohu, už šesť a pol storočia pred týmto Blúznivcom“.

„Blúznivec“ Ježiš z Nazareta, ktorý nevedie Hahnemanna po priamej ceste k múdrosti, ale s mýtnikmi a hriechnikmi chce vybojovať ťažkú cestu k Božiemu kráľovstvu na zemi, ktorý sa z kríža prihovára k lotrovi, tento muž bolesti je pre Hahnemanna neprístojný (!).

Svojím spôsobom tragická je i neodškriepiteľná skutočnosť, že Hahnemann vybudoval svoje poznanie z poznatkov vtedy veľmi rozšíreného prírodného náboženstva. Od svojho mladého veku až do svojej smrti bol verným prívržencom spomenutého deizmu. Jeho obširné písomníctvo (spisy, rukopis) a tiež jeho včasné členstvo v slobodomurárskej lóži prezrádzajú

jeho opravdivé duševné postoje.

Aký je pohľad na Organon v súčasnosti? I dnes sa homeopatia realizuje na základe rovnakých princípov ako v čase Hahnemanna. Reprezentanti tejto metódy jeho stanoviská stále považujú za platné. No takmer všetci jej zástancovia sa vyhýbajú metafyzickým slovíčkam pána Hahnemanna. Zabúdajú pritom, že bez duchovných predstáv jej zakladateľa je fungovanie homeopatie nepochopiteľné. Aby výklady zodpovedali vedeckému mysleniu 21. storočia, pôvodné duchovne založené vysvetlenia zatajujú a nahrádzajú novými „vedeckými“ termínmi. Doteraz, takmer o dvesto rokov neskôr, nebol na základe výsledkov výskumu podaný žiaden prírodovedecký dôkaz, ktorý by vysvetľoval základné princípy homeopatie.

Klinické štúdie a registrácia homeopatik

V žiadnej z kvalitne vypracovaných klinických štúdií sa účinnosť homeopatik nepodarilo vierohodne preukázať. V prestížnom lekárskom časopise Lancet vol. 344 z roku 1994 homeopat Reily uvádza štúdiu o účinnosti homeopatik pri terapii alergickej astmy. V závere uvádza, že homeopatikum je účinnejšie než placebo. Avšak hneď nasledujúce číslo tohto periodika (vol. 345 z r. 1995) prináša článok, v ktorom sa uvádza, že štúdia obsahuje závažné chyby, ktoré mohli úplne skresliť jej výsledky.

V British Medical Journal vol. 324 vyšla v roku 2002 dvojito slepá randomizovaná kontrolovaná klinická štúdia Lewitha a spol.: Používanie ultramolekulárnej potenciácie alergénov na liečbu astmatikov alergických na domáci prach. Na štúdiu sa zúčastnilo 242 astmatikov s pozitívnym testom na domáci prach. Vo výsledkoch ale neboli zistené žiadne rozdiely medzi skupinou užívajúcou placebo a homeopatiká.

V British Journal Clinical Pharmacology bola v roku 2003 publikovaná práca Briena, Lewitha a Bryanta s názvom: Ultramolekulárna homeopatia nemá žiadne porovnateľné klinické efekty. Je to dvojito slepá randomizovaná štúdia kontrolovaná placebom s Beladonnou 30C. Cieľom štúdie bolo zistiť, či ultramolekulové zriedenie Beladonny 30C sa líši od účinkov placebo. Výsledky však nepotvrdili žiadne signifikantné rozdiely medzi dvoma skúmanými skupinami. Počas štúdie bolo zaznamenaných 37 nežiaducich účinkov, z toho dva boli závažné – silné bolesti brucha, ktoré môžu byť spojené s užívaním homeopatika Beladonna.

Chcela by som upozorniť, že uvedené štúdie vychádzajú v zahraničných časopisoch, ktoré sú v bežnej praxi lekárom ťažko prístupné. V slovenských odborných lekárskejších časopisoch som nenašla žiadnu klinickú štúdiu. V Lüllmannovej Farmakológii a toxikológii (Grada 2002) čítame:

„Skupina expertov Európskej komisie roku 1996 rozhodla, že homeopatické lieky musia podliehať rovnakým skúšobným podmienkam ako liečivá vedeckej medicíny a svoju účinnosť i bezpečnosť musia preukázať pri rovnakých podmienkach (kontrolované klinické štúdie). Podľa súčasných postojov našich úradných miest však môžu ‚úspechy‘ okrajových metód, ku ktorým patrí i homeopatia, posudzovať iba pracovníci, ktorí príslušnú metódu vykonávajú. To je ale protiargument, ktorý odporuje každej kritickej vedeckej metóde.“

Homeopatia je biela mágia

Napísal Emília Vlčková
Sobota, 30 Júl 2011 20:04

Takto homeopatiká, vydávajúce sa za liečivo, v skutočnosti postrádajú jeho základný atribút – a to preukázanú účinnosť. V krajinách EÚ sa homeopatiká taktiež registrujú bez tejto účinnosti. Naopak v krajinách, kde by pri registračnej procedúre museli svoju účinnosť preukázať (napr. v Nórsku), nie je registrovaný jediný homeopatický prípravok. V SR prešli v rokoch 1991 až 1993 homeopatické lieky registráciou v Skúšobnom ústave kontroly liečiv a sú bežne dostupné v lekárňach. Ich účinnosť však posudzoval homeopat.

Stanoviská odborných lekárskejších spoločností

Stály výbor lekárov európskeho spoločenstva združujúci lekárske organizácie krajín EÚ zaraďuje homeopatiu medzi metódy, ktorých princípy nie sú vedecky doložené. Predstavitelia európskejších farmakologických spoločností roku 1992 v Belgirate k nej prijali negatívne stanovisko. Na základe rozboru homeopatických princíпов a klinických štúdií ju mnohé odborné lekárske spoločnosti v rozvinutých krajinách sveta odmietajú ako iracionálnu a nevedeckú metódu. Z podobných dôvodov homeopatov a ich spoločnosti vo svete neprijímajú do renomovaných lekárskejších spoločností. Slovenská homeopatická spoločnosť nepatrí medzi odborné lekárske spoločnosti. Homeopatia sa na Slovensku môže vykonávať iba ako liečiteľstvo.

Záver

Na školeniach z homeopatie nikto odo mňa diplom z medicíny nepýtal. Homeopatia nie je medicínsky odbor, a preto sa na lekárskejších fórach o nej ani verejne nediskutuje. Táto liečba nie je liečbou lege artis (podľa lekárskeho vedeckého odporúčania). Ak by ju lekár zanedbal a naordinoval by homeopatickú liečbu, môže byť za to stíhaný. Slovenská homeopatická spoločnosť síce oficiálne prijíma do svojich radov lekárov a farmaceutov, ale len preto, lebo dúfa, že sa etabluje do lekárskejších spoločností. Avšak zatiaľ sa tam pre svoju nevedeckú metódu nedostala.

Mojím príspevkom som chcela poukázať na duchovnú – okultnú podstatu homeopatie. Mnohí lekári o tom vôbec nevedia. Na školeniach prednášatelia používajú početné pseudovedecké formulácie: vitálna energia, informácia a pod. Lekár, ktorý hlbšie prenikne do homeopatie, začne robiť EAV metódu, čínsku medicínu atď., sa môže dostať do osídel okultizmu. Pomaly sa u neho zmení myslenie, z ktorého sa však nedá tak ľahko vymaniť.

MUDr. Emília Vlčková

Zdroj: mojpribeh.sk

Iné svedectvá na dokreslenie:

Vedľajšie účinky homeopatie

V dobe, keď som po prvý krát užila homeopatický liek *oscilococcinum*, som ani netušila, že robím čosi, čo nie je v súlade s Božou vôľou. Jednako som si poprosila v lekárni „čosi“, čo mi rýchlo pomôže od chrípky, ktorá ma zastihla pred veľkou rodinnou udalosťou. Liek zabral asi tak s polovičným účinkom (alebo som čakala priveľa?).

Po istom čase, keď som už mala vedomie, že homeopatické lieky nie je dobré užívať z pohľadu Cirkvi, som mala vážne zdravotné problémy, na ktoré mi môj lekár okrem homeopatického lieku nepredpísal nič iné. Napriek poznaniu som liek *mastodinon* začala užívať. Po zdravotnej stránke sa mi hodne uľavilo a môj zdravotný stav sa vrátil do normálnych koľají. Lenže iba v dobe užívania lieku a krátko potom.

Od začiatku užívania toho lieku prebiehalo vo mne čosi, čo sa dá označiť ako duchovné nežiadúce účinky a to: stres, ničím neodôvodnený pocit strachu, úzkosť, nervozita, zúfalstvo, neochota k duchovným aktivitám ani k modlitbe. A k tomu ešte čosi také, ako zahľadanie sa do seba a svojho zdravotného problému. Následky prestali až po vyznaní vo svätej spovedi (či všetky, neviem, možno čosi môže pretrvávajúť).

Katarína J. (autorka pracuje v zdravotníctve)

Nevidela som na nej nič zlého

Volám sa Anna (45 rokov, vydatá, 4 deti, pracujem v zdravotníctve). Už ani neviem, pre aké problémy som homeopata vyhľadala aj so svojím synom. Obrazy Pána Ježiša a Panny Márie, ktoré viseli na stene, ma „presvedčili“, že som na správnej adrese. Homeopat chlapca vyšetрил, podal vhodný liek a upozornil ma, že dôjde u chlapca k zmene správania. Nemám sa báť, iba si to zapisovať. Syn sa menil a ja som zapisovala. Ako správna matka, kúpila som si literatúru o homeopatii, aby som jej lepšie porozumela.

Na ďalšiu návštevu som priviedla aj ďalšieho syna, ba dokonca som si vypýtala aj liek pre seba. Pamätám si, ako raz v relácii Teleráno (TV Markíza) sa nejaká homeopatička vyjadrila, že homeopatický liek neškodí. Omyl. Môžem čestne prehlásiť, že ešte v ten deň som dostala alergickú reakciu (koprivka, začervenanie, opuch), ktorá ustupovala len veľmi pomaly. Následky zmeny správania u svojho syna pociťujem doteraz.

Raz som sa zúčastnila seminára *Obnova v Duchu Svätom*. Na jednej prednáške otec Eliáš Dohnal hovoril o škodlivosti *New Age*. Keď som to počula, pochopila som svoj omyl (autorka predtým praktizovala aj *Silvovu* metódu, veštenie a radiestéziu, konkrétne používala kyvadlo), zriekla som sa všetkých svojich doterajších aktivít. Všetkých, až na jednu - homeopatiu.

Nevidela som na nej nič zlého. Dokonca som ešte aj animátorov (seminára obnovy v Duchu Svätom) presviedčala o svojej pravde. Jeden z nich ma dosť ostro upozornil, že nemusím ísť do zatratenia ja, ale ako sa budem cítiť, keď tam pôjdu moje deti?! Kolegyňa sa ma tiež snažila presvedčiť, no nič nepomohlo. Istá vo svojej pravde, chystala som sa navštíviť homeopata. Vtedy zasiahol Boh. Vedel, že zlý tak dokonale opantal moju myseľ, že by som sa homeopatie

nikdy nevzdala. A tak dopustil na mňa zomieranie. Z plného zdravia, po dvojtýždňovom užívaní lieku (nie homeopatika!), ktorý je bežne predpisovaný aj deťom, ma zomierajúcu, s opuchom mozgu prevážala sanitka do najbližšej nemocnice. V tej hrôze, ktorú som vtedy prežívala, prosila som Boha a Matku Božiu o záchranu. Keď som už doslova odchádzala (príznaky som ako zdravotníčka dobre poznala), preniklo moju myseľ slovo homeopatia. Vtedy som pochopila jej škodlivosť. Bolo to také pootvorenie dvierok do Božej múdrosti a v tej chvíli som pochopila mnohé, najmä však, aké je vzdialené naše zmýšľanie od Božieho.

Zriekla som sa všetkého, čo súvisí s New Age. Nečítam ani horoskopy, ktoré mnohí z vás považujú len za nevinné rozptýlenie. Moje vnútro mi to nedovolí (ďakujem Bohu za toľkú milosť). Stačí, keď si pomyslím na hrôzu, ktorá ma opantala, ako som skoro prišla pred Boha s prázdnyimi rukami. Nie každému je dopriate tak, ako mne, napraviť, čo v živote pokazil, zmeškal alebo z pohodlnosti neurobil.

Bohužiaľ mám skúsenosti, že ľudia si moje svedectvo vypočujú, ale nič sa v ich živote nezmení. Je mi ľúto najmä tých, ktorí sa bezhlavo rútia do záhuby. Keď ich napomeniem, pozerajú sa veľakrát na mňa ako na nejakého čudáka. A tak za nich aspoň prosím Boha o milosť poznania pravdy.

Anna. CH.

Išlo o život

Tento prípad píšem z vlastnej skúsenosti. Raz mi zavolala jedna pani s tým, že už dlhší čas užívala homeopatickú liečbu a navštevovala Centrum celostnej medicíny v Košiciach. No očakávaný liečebný účinok sa nedostavil. Práve naopak, jej zdravotný stav sa tak zhoršil, že jej prestali zberať aj obyčajné lieky. Prežívala hrozné úzkosti, triašku, strach, nemohla spať. O svojom stave a homeopatke, ktorá ju mala liečiť, napísala toto: *„Najprv mi dávala injekcie FSME – EBV, dvakrát za sebou, do ramena, raz za týždeň Thalium metallicum D30. Ďalej kvapky Hafnium. Tie som ale nebrala, lebo mi hneď bolo zle. Potom mi bolo zle, cestovala som k nej, že sa leje zo mňa pot, mám príšerné strachy, nemohla som prehĺtať. Osmiala ma, že je to obyčajná autoimunita jedu... Potom mi dala na pankreas Cerium metallicum päť injekcií raz za týždeň. Preháňalo ma. Na jeseň 2001 mi znova dala FSME – päť injekcií. Chudla som, mala som strach. Poslala ma odblokovať ku kineziologičke, že som zablokovaná. Keď mi dala Thalium metallicum 30D, bolel ma žalúdok, mala som hnačky... V roku 2002 to boli lieky Cobalt 30D, Granite 30D, Mercurius solubius 30D a Juglans nigra D1, D2. Dvadsiateho deviateho apríla 2002 som mala strach, hnačky, alergiu, svrbenie celého tela, trasenie celého tela, červenú pokožku, búšenie srdca, kŕče v rukách a nohách, vysychali mi sliny v ústach, mala som pocit horkosti, bolesti hlavy... Tu už išlo o život. Nemohla som jesť, dávalo ma na zvracanie. Nemohla som cítiť vône, parfémy, vône zelene vonku, nechutenstvo, chudnutie, oči by jedli, ale žalúdok neprijíma... Od septembra sa mi znova pohoršilo, od konca augusta celý september som krvácala. Vrátila sa mi znova nechúť a nervozita, agresivita, šklbe mi vzadu mozog...“*

V takomto stave ma táto pani navštívila aj spolu s manželom. Počas rozhovoru so mnou sa cítila dosť zle, chvela sa a cítila nepokoj. Potom sme sa išli modliť do kostola, kde sa zriekla všetkých praktík, ktoré nesú so sebou zlé duchovné pozadie. Odovzdala svoj život i zdravie do rúk Božích, vyspovedala sa a udelil som jej sviatosť pomazania chorých. Videl som, ako sa jej tvár rozjasňuje. Líca mala skropené slzami.

Potom som požiadal jej manžela, aby za ňu poďakoval Bohu a pomodlil sa za ňu. Podobne urobila aj ona. Prosili sme, aby Boh požehnal celú ich rodinu, a aby ich naplnil láskou. Zveril som ich do rúk Panne Márii, a potom si ešte urobili obnovenie manželských sľubov. Keď odchádzali, bola veľmi šťastná. Hneď vtedy mi hovorila, že sa cíti lepšie. Asi pol druhu týždňa potom som jej zavolať. Povedala mi, že sa potom ešte poobede cítila nedobre, ale večer po svätom prijímaní to prešlo. Začali jej zabrať lieky, vrátila sa jej chuť do jedla, konečne môže zasa dobre spať. Každý deň sa modlí ruženec a snaží sa chodiť do kostola. Jej vďaky nemali konca kraja. A tak nech aj tento ťažký životný príbeh je na poučenie pre všetkých a zároveň povzbudením, k dôvere, že nemusíme ísť nikam, Boh má v sebe dostatok všetkého, čo potrebujeme.

Vnúčatá

V súvislosti s predchádzajúcim svedectvom chcem uviesť ešte časť listu, ktorý dostala spomínaná pani Alžbeta od svojej známej. Dotýka sa spomínaného Centra celostnej medicíny v Košiciach:

„Pýtate sa na naše vnúčatá. Dcéra im začala dávať tie kvapky (homeopatické), ale po troch dňoch začal vnúčik hnačkovať. Vtedy som si pomyslela na Vás, čo ste nám rozprávali a tiež vnúčatá mojej sestry brali tie isté kvapky a už medzitým hnačkovali, až tak, že museli ísť s nimi k detskej lekárke. Takže sme ani chvíľu nezaváhali a dcéra im hneď všetko vysadila. Tam už nikdy nepôjdem a ani sme neboli odvtedy. Medzitým sme sa dozvedeli všetko možné o tejto liečbe a chcem Vám o tom aj napísať...

Čo som Vám na začiatku listu písala o deťoch netere, tak toto dievčatko má šesť rokov. Začala byť veľmi nervózna (pri užívaní homeopatických liekov), každé ráno hocikedy zúri, strháva si šaty. Necháпали, čo to je. Aj ona, keď to prejde, plače a hovorí: „Mamka, ja neviem, prečo to robím“. A tiež na začiatku bolo všetko dobré. Od nich sme mali aj adresu. Ani tam chodili už rok a tiež viac nepôjdu.

Urobte si sama záver všetkého a podľa toho sa zachovajte. Uctievať Božské Srdce a uvidíte, aká budete zdravá“.

Anna U.

Zdroj: modlitba.sk